

Giới thiệu Độc Sủng Hoàng Hậu

Số chap: 10 (Không phiên ngoại)

Tình trạng: Đã Full

Nam chính: Lăng Nghịch Long

Nữ chính: Hàn Lăng Hy

Thể loại: 3S,ngọt, sủng, cổ trang, hài,HE

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Nàng - Là tiểu nữ của Hàn tể tướng - Hàn Minh, tên của nàng là Hàn Lăng Hy là một tuyệt sắc giai nhân xinh đẹp động lòng người. Bề ngoài, nàng là một cô gái thực nữ và đoan trang, nhưng ít ai biết được nàng là một con người mạnh mẽ

Hắn - Là một vị hoàng đế cao cao tại thượng của Vương Triều Đại Sở. Chàng lạnh lùng, tàn bạo là một bậc chính nhân quân tử dám làm dám nhận. Chàng đã đem lòng yêu thương nàng từ lần đầu gặp gỡ. Tên của vị hoàng đế này là Lăng Nghịch Long.

Vương Triều Đại Sở

Phủ tể tướng

Nàng là tiểu nữ của Tể tướng, trên nàng còn một vị đại huynh mang danh Hàn Nhật, dưới đại huynh còn có một nhị tỷ mang danh Hàn Khuê là Ngũ Vương phi của Ngũ Vương Gia - Lăng Thiên Hạo.

Trên dưới ai ai mà không biết uy thế của Phủ Tể tướng của phụ thân nàng

Đại huynh Hàn Nhật hiện tại đang là Nguyên Soái thống lĩnh tam quân của Đại Sở

Nhị tỷ Hàn Khuê lại là Ngũ Vương Phi của Ngũ Vương Gia

Ngoài ra, Mẫu thân của nàng còn là tam công chúa của Vương triều Mộc Ly - Mộc Ly Hân

Trên dưới triều đình ít nhiều cũng nề mặt Phụ thân của nàng ba phần.

Trong phủ Tể tướng, hôm nay Nhị tỷ Hàn Khuê cùng với Ngũ Vương Gia - Lăng Thiên Hạo trở về để thăm gia đình. Nhưng Hàn Nguyệt Phi nàng hiện tại vẫn còn bận chăm sóc cho Đại Hoàng (chú chó con của nàng) bên ngoài vườn trúc

- Phụ Thân, Mẫu Thân nữ nhi đã về _ Giọng nói nhẹ nhàng của Nhị tỷ Hàn Khuê vang lên
- Con gái ta cuối cùng cũng về rồi _ Mộc Ly Hân vui vẻ ôm con gái vào lòng
- Vi thần tham kiến Ngũ Vương Gia _ Hàn Minh và Đại huynh Hàn Nhật quỳ xuống thỉnh an
- Nhạc phụ đại nhân và đại huynh không cần đa lễ. Tiểu tể bái kiến nhạc phụ, nhạc mẫu đại nhân _ Lăng Hạo Thiên cười cười nhìn gia đình họ
- Nương (mẹ) Hy Hy đâu rồi, sao con không thấy muội ấy? _ Hàn Khuê nhìn mẫu thân của mình
- Tiểu Đình (Nha hoàn của nàng) mau gọi tam tiểu thư vào đây cho ta _ Mộc Ly Hân truyền lệnh
- Dạ, phu nhân! _ Tiểu Đình cung kính nói
- Hạo.... Chàng ngồi đi _ Hàn Khuê ôn nhu nói

Lăng Thiên Hạo cũng cười nhẹ rồi ngồi xuống cùng Nhạc phụ và trưởng huynh của mình cùng nhau đàm đạo.

Một lúc sau, Hàn Lăng Hy nhận được lệnh truyền truyền từ mẫu thân của Tiểu Đình nhanh chân bước vào sảnh chính của Phủ tể tướng

- Tiểu nữ tham kiến Ngũ Vương Gia, phụ thân, mẫu thân, đại huynh, nhị tỷ _ âm vang của Nàng rất nhẹ nhàng nhưng lại thanh tao và nho nhã
- Tiểu muội. Tỷ nhớ muội quá _ Hàn Khuê không kiềm được xúc động mà ôm chầm lấy nàng
- Nhị tỷ.... Muội cũng nhớ tỷ lắm _ Hàn Lăng Hy nhìn Hàn Khuê rồi cười
- Tiểu muội không cần đa lễ với ta, sau này cứ xem ta như caca của muội gọi một tiếng Nhị ca là được _ Lăng Thiên Hạo nhìn nàng cười nhạt
- Tiểu muội đã nhớ _ Hàn Lăng Hy cũng chỉ gật đầu cho có lệ
- Hy Hy.... Tỷ về đây là muốn xin phép Phụ thân và mẫu thân cho phép nữ nhi đưa muội muội vào cung tham quan hoàng cung được không ạ? _ Hàn Khuê nhìn hai vị phụ thân của mình
- Trong cung nhiều thứ Phi Phi còn chưa hiểu hết... E là.... Sợ nó lại gây họa _ Hàn Minh lên tiếng lo sợ
- Phụ thân không cần lo, lần này con cùng Nhị muội sẽ trong chừng tam muội vào cung. Và sẽ đưa tam muội xuất cung an toàn _ Hàn Nhật bây giờ mới lên tiếng
- Không biết.... Ý của Ngũ Vương Gia thế nào? _ Hàn Minh nhìn sang Lăng Thiên Hạo
- Tiểu tể xin đảm bảo. Tam muội trong cung sẽ an toàn _ Lăng Thiên Hạo gật đầu chắc nịch
- Vậy thì mấy hôm nay, tiểu nữ của ta phiên Ngũ Vương Gia chiếu cố _ Mộc Ly Hân cười nhạt
- Nhạc mẫu không cần đa lễ _ Lăng Thiên Hạo cười

Còn nàng và nhị tỷ Hàn Khuê thì rất vui vẻ để chuẩn bị ngày mai nhập cung.... Cả đêm nàng ngủ rất ngon....

Nàng là một người không lo không nghĩ chuyện đến đâu hay đến đó.... Nhưng nàng luôn luôn tin vào bản thân mình không dựa dẫm vào ai cả....

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Hoàng Cung Đại Sở

Vương Long Điện (Điện Của Ngũ Vương Gia)

Hàn Lăng Hy theo sau Hàn Khuê cùng Lăng Thiên Hạo về cung của Ngũ Vương Gia. Vừa bước vào nàng cùng nha hoàn Tiểu Đình cũng khá bất ngờ vì cách bày trí của điện này rất tráng lệ

- Ngũ Vương Gia, Hoàng Thượng đang đợi ngài ở đại điện. Ngũ Vương Phi cũng có thể đi theo _ Một cung nữ hầu hạ của Hoàng Thượng đến truyền thông báo

Lăng Thiên Hạo chỉ nhàn nhạt gật đầu, nhìn sang Hàn Khuê bỗng nhiên sắc mặt của Hàn Khuê không tốt lắm thì phải

- Khuê Nhi nàng làm sao vậy? Không khỏe ở đâu? _ Lăng Thiên Hạo lo lắng nói

- Thiếp không sao, nhưng Hoàng Thượng triệu kiến như vậy thì Tam muội phải làm sao đây? _ Hàn Khuê nói nhỏ với Lăng Thiên Hạo

- Nàng không cần lo. Cứ đưa Tiểu muội theo, ta đảm bảo không sao _ Lăng Thiên Hạo điểm nhẹ lên mũi cô

Hàn Khuê cũng chỉ cười cười, sau khi quay về điện thay y phục cho cả nàng và cô thì mới bắt đầu đến Dưỡng Tâm Điện (Nơi Hoàng Thượng xử lý công văn hoặc đãi yến tiệc)

- Nhị tỷ. Ta vào Dưỡng Tâm điện làm gì ạ? _ Nàng hơi bất ngờ hỏi Hàn Khuê

- Hoàng Thượng triệu kiến, ta sợ muội buồn nên mới cùng Hạo đưa muội vào đây cho vui ấy mà _ Hàn Khuê cười tinh nghịch

- Tỷ tỷ.... Tỷ biết muội không thích yến tiệc mà _ Nàng nhún mày thanh tú lại

- Xem như là vì tỷ được không? _ Hàn Khuê nài nỉ

- Chỉ lần này _ Nàng cười nhạt

Hàn Khuê vui vẻ gật đầu và sau đó bắt đầu bước vào Đường Tâm Điện

Dưỡng Tâm Điện

Bên trong điện hiện tại đang có Hoàng Thượng - Lãng Nghị Long cùng 12 vị Vương Gia cùng Vương Phi. Còn có Đại huynh của nàng - Hàn Nhật. Ngoài ra còn có một số vị hoàng đế, thế tử, hoàng tử cùng các vị Hoàng Hậu, Thế tử Phi, Hoàng tử phi và công chúa của các nước láng giềng

- Ngũ Vương Gia cùng Ngũ Vương Phi đến! _ Tiếng nói như chim hót của một vị công công vang lên

Lãng Thiên Hạo cùng Hàn Khuê bước vào tiếp theo sau là Nàng và Tiểu Đình

- Hoàng đế tham kiến Hoàng Thượng _ Lãng Thiên Hạo thỉnh an

- Miễn lễ, hoàng đế bình thân _ Lãng Nghị Long phát tay

Bỗng nhiên ánh mắt lạnh lẽo của chàng liếc nhìn sang nàng. Ánh mắt kinh ngạc xen lẫn tò mò đang thăm dò trên người nàng

- Tiểu nữ tham kiến Hoàng Thượng _ Giọng nói mềm mỏng, dịu dàng của nàng vừa dứt

Cả đại điện như sắp bị mê hoặc, nhiều Vương Gia cũng sắp bị nàng làm cho điên đảo. Ngay cả Lãng Nghị Long cũng sắp bị nàng làm cho mê mẩn

- Cô nương này là con gái nhà nào. Sao lại ở đây? _ Hồng y nữ nhân lên tiếng

- Tiểu nữ họ Hàn mang danh Lãng Hy là tiểu nữ của Hàn tể tướng Hàn Minh.... _ Nàng vẫn dịu dàng lên tiếng

- Tại sao nàng lại ở đây? _ Thập Vương Gia - Lãng Phong nhìn nàng ôn nhu nói

- Do Ngũ Vương Phi cùng Ngũ Vương Gia đưa tiểu nữ đến đây _ Nàng ngược mặt lên nhìn Lãng Phong

Ánh mắt đen kịt của nàng như hút hồn người khác, Lãng Phong nhìn nàng đến mê mẩn

- Hàn cô nương. Mời cô sang đây ngồi cùng Hàn Tể Tướng Quân _ Lãng Nghị Long này giờ vẫn nhắm mắt không nhìn nàng một lần

- Đa tạ Hoàng Thượng _ Nàng nhanh chóng nở một nụ cười nhẹ

Vừa khi nàng nhếch môi lên cười thì Lãng Nghị Long lại mở mắt hướng về nàng, nụ cười ấy lọt ngay vào mắt của chàng, trái tim của chàng khẽ đập lệch đi một nhịp bất giác cứ nhìn theo hướng nàng bước đi. Dáng đi yêu kiều, nho nhã thể hiện sự dạy dỗ tốt của gia đình khiến mọi người đồng loạt tán thưởng

- Hoàng huynh! _ Bỗng nhiên Bát Vương Gia - Lãng Đình Lâm đứng dậy nhìn Lãng Nghị Long

- Hoàng đế có chuyện gì sao? _ Lãng Nghị Long lạnh nhạt nhìn y

- Bẩm, Đế vẫn chưa có Vương Phi. Hiện tại Hàn cô nương hiền thực, đoan trang, xinh đẹp lại là tiểu nữ của Tể Tướng. Xin Hoàng huynh cho phép ban tử hôn cho đệ và nàng ấy _ Lãng Đình Lâm nhìn nàng rồi nhìn Lãng Nghị Long

- Chuyện này... _ Trong lòng của Lãng Nghị Long cảm thấy hơi khó chịu khi nghe Hoàng đế của mình nói như vậy

- Thứ lỗi cho tiểu nữ mạo muội, Bát Vương Gia, tiểu nữ không đồng ý hôn sự này. _ Nàng nhanh chóng đứng dậy phản đối

- Lãng Hy, làm Bát Vương Phi có gì không tốt? Tại sao nàng phải từ chối ta? _ Lãng Đình Lâm ngạc nhiên nhìn nàng

- Bát Vương Gia, tiểu nữ tự do đã quen e rằng sống trong khuôn khổ của cung quy sẽ không làm được. Mong Vương Gia tha tội _ Nàng vẫn nhẹ nhàng nói

- Nhưng ta... Tùy ý nàng vậy _ Lãng Đình Lâm thất vọng nói

- Đa tạ Bát Vương gia _ Hàn Lãng Hy lại cười

- Không biết... Hàn cô nương có tài nghệ gì hay không. Ngũ Vương Phi cảm kỳ thi họa rất tài nghệ thì không biết tiểu muội có như nàng ấy không? _ Lục Vương Phi - Đào Nhân Nhân nói

- Nhị tỷ Cẩm Kỳ Thi Họa đều đứng đầu trong phủ. Còn riêng tiểu nữ chỉ có sáo trúc làm bạn. Hôm nay mạo muội thổi một đoạn "Tình Ngân Khúc" xem như lời tạ lỗi vì đã làm phiền buổi yến tiệc của mọi người _ Nàng nhìn lên Lãng Nghị Long

- Trầm phê chuẩn. Hàn cô nương cứ thoải mái _ Lăng Nghịch Long ngồi thẳng lưng nhìn nàng

Hàn Lăng Hy gật đầu rồi đưa sáo trúc lên bờ môi đỏ mọng của mình và bắt đầu bài Tình Ngân Khúc của mình.

Tiếng sao êm dịu của nàng khiến nhiều trái tim loạn nhịp và tất nhiên có cả Lăng Nghịch Long. Ánh mắt sáng lên tia chiếm hữu đang nhắm thẳng vào nàng

Cứ như vậy đến khi kết thúc bản nhạc của mình thì xung quanh Đường Tâm Điện đều vang dồn dập tiếng vỗ tay tán thưởng nàng

Hàn Lăng Hy chỉ nhàn nhạt cười rồi ngồi im ở chỗ của mình

- Kết thúc yến tiệc, truyền Lăng Hy vào Thiên Hoàng Điện _ Lăng Nghịch Long nói với Tứ Hi công công

- Nô tài tuân chỉ _ Tứ Hi cũng chỉ ngoan ngoãn làm theo

Tứ Hi công công nhanh chân bước xuống chỗ nàng đang ngồi nhẹ nhàng nói

- Hàn cô nương, Hoàng Thượng truyền chỉ... Kết thúc yến tiệc mời Hàn cô nương sang Thiên Hoàng Điện _ Tứ Hi công công nói

- Đa tạ công công _ Nàng cười

Tứ Hi công công cũng chỉ gật đầu rồi lui đi. Sau khi kết thúc bữa tiệc Hàn Khuê cùng Lăng Thiên Hạo quay về Vương Long Điện trước. Còn nàng thì cùng Tứ Hi công công và Tiểu Đình đến Thiên Hoàng Điện....

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Thiên Hoàng Điện

Lăng Nghịch Long ngồi uy nghiêm ở tẩm cung của mình như chờ đợi ai đó

Một lúc sau, Tứ Hi công công cùng Nàng và Tiểu Đình lặng lẽ bước vào

- Tiểu nữ tham kiến Hoàng Thượng anh minh _ Nàng nhẹ giọng nói

- Nàng miễn lễ _ Lăng Nghịch Long nói rồi ra lệnh cho Tứ Hi Công công lui ra

- Mời Nàng ngồi _ Lăng Nghịch Long nói

- Đa tạ Hoàng Thượng _ Hàn Lăng Hy ôn nhu ngồi xuống

Tiểu Đình khẽ nhìn Lăng Nghịch Long, tuy đây là Hoàng Thượng cao cao tại thượng nhưng ít ai biết rằng, Hậu cung của chàng hơn 3000 giai nhân tuy nhiên đến bây giờ vẫn chưa có Hoàng Hậu, chỉ có người xem như có quyền trong lục cung chính là Thiềm Quý Phi - Thiềm Triều Hâm

- Không biết, Hoàng Thượng gọi tiểu nữ đến đây là có việc gì chỉ bảo? _ Nàng nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà

- Lục cung của bốn vương hậu hiện tại hơn 3000 giai nhân, tuy nhiên vẫn chưa có Hoàng Hậu. Trẫm nhìn thấy được Hàn cô nương đoan trang, hiền thực muốn thú nàng làm Hậu, đứng đầu Lục Cung. Ý nàng thế nào? _ Lăng Nghịch Long ôn nhu nhìn nàng

- Bẩm Hoàng Thượng thứ tội cho tiểu nữ, Hàn Lăng Hy tiểu nữ tuyệt đối không đồng ý... _ Nàng hơi cau mày lại

- Chuyện này trẫm đã quyết.... Nàng không được phản đối _ Lăng Nghịch Long bỏ ngoài tai những lời nàng nói

- Hoàng Thượng... Ngài đừng bắt ép tiểu nữ _ Hàn Lăng Hy khó chịu nhìn chàng

- Bốn Vương hậu muốn nàng _ Lăng Nghịch Long vẫn cương quyết nói

- Lăng Nghịch Long... Hừm... Người là Hoàng đế lại bắt ép dân nữ làm phi tần của người. Ai có thể đồng ý. Riêng Hàn Lăng Hy này sẽ liều chết không chấp thuận. Tiểu Đình ta đi thôi _ Nàng tức giận quát rồi đứng dậy định bỏ về

Nhưng cánh tay của nàng nhanh chóng bị một lực đạo lớn hơn kéo ngược lại, thân thể mảnh mai của nàng bị Lăng Nghịch Long ôm trọn trong lòng

Vòng tay to lớn của Lăng Nghịch Long ôm chặt nàng như là đang giữ lấy bảo vật của mình

- Hoàng Thượng xin người hãy buông tiểu thư của tiện nữ ra _ Tiểu Đình quỳ xuống cầu xin

- Tiểu Đình đứng dậy. Ta không cho phép muội quỳ dưới hân. Lăng Nghịch Long, người đừng tưởng người là Hoàng đế ta liền sợ người, Hàn Nguyệt Phi ta trời không sợ, đất không sợ người muốn làm gì thì làm. Hừ _ Hàn Lăng Hy tức giận quát

Tiểu Đình bắt đầu khóc lóc thảm thiết, Lăng Nghịch Long lần đầu tiên bị một nữ nhân mạnh mẽ khiến cảm thấy tức giận xen lẫn thú vị. Nhanh tay bế thốc nàng vào gian phòng của mình đặt nhẹ nhàng lên giường

Ý chí chiếm lĩnh mãnh liệt đang dâng trào trong cơ thể của Lăng Nghịch Long và thể không nghĩ ngợi nhiều, Lăng Nghịch Long trực tiếp "ăn" sạch Hàn Lăng Hy để mặc cho Tiểu Đình ngồi co rút bên ngoài

Thị vệ Lí Hà nhìn thấy Tiểu Đình như vậy liền hơi có chút đồng cảm liền đưa cho nàng ta một tấm chăn nhỏ để đỡ lạnh

Sáng hôm sau, Hàn Lăng Hy nheo mày thức dậy nhìn ngó xung quanh nhưng tất cả đều không quen thuộc. Nhớ đến bữa tối hôm qua, con tức giận càng dâng lên không nói thêm lời nào nữa nhanh chân thay y phục sau đó xuất phát trở về Phủ tể tướng

Phủ Tể Tướng

Hàn Lăng Hy sắc mặt khó coi vô cùng bước vào phủ khiến không ít gia nhân lo sợ

Họ đã biết mỗi lần Tam tiểu thư của Hàn phủ không giận thì thôi mà chỉ cần giận lên thì xem như là trời long đất lở. Con tức giận của nàng chỉ giảm xuống khi nàng trút hết bực tức vào căn phòng xinh đẹp của mình

Mộc Ly Hân nhìn con gái như vậy hơi ngạc nhiên và thêm tò mò liền cho người gọi Tiểu Đình vào nói chuyện

Tiểu Đình được truyền vào cảm giác hơi lo sợ. Chỉ biết gật đầu rồi lại lắc đầu. Sau đó kể lại mọi sự việc cho Mộc Ly Hân nghe

Bà nghe xong liền tức giận đập tay vào bàn nét mặt khó coi và thêm sát khí của Mộc Ly Hân khiến Tiểu Đình sợ hãi bất giác lùi về sau hai bước

- Tên Hoàng đế chết tiệt này. Con gái của ta là để hân chơi đùa sao? Người đâu, chuẩn bị tư trang ta muốn vào cung! _ Mộc Ly Hân ra lệnh

- Dạ, phu nhân _ Tiểu Đình nhanh chóng lui ra ngoài

Dưỡng Tâm Điện

Sau khi hân - Lăng Nghịch Long nghe Thị vệ kể về chuyện ở Thiên Hoàng Điện đôi đồng tử đen liền nheo lại, trên trán nổi đầy vạch đen

- H... Hoàng Thượng... Hân... Hân tể tướng phu nhân đang xông vào Điện _ Một thị vệ nói

Chưa kịp để Lăng Nghịch Long trả lời thì Mộc Ly Hân đã hiên ngang xông vào đến nhìn cũng chẳng nhìn hân, hành lễ tất nhiên là đã bị gạt bỏ sang một bên rồi

- Lăng Nghịch Long... Con gái của ta là để người phát tiết sao? _ Mộc Ly Hân tức giận quát

- Tể Tướng Phu Nhân.... Ngài bình tĩnh _ Lí Hà một bên thủ thế

- Bình tĩnh cái đầu nhà người. Lăng Nghịch Long người đừng nghĩ người là Hoàng đế liền muốn gì được đó. Con gái bảo bối của Mộc Ly Hân này đến lượt người phát tiết sao? _ Mộc Ly Hân liếc Lí Hà một cái

- Mộc Ly Hân.... Người dám gọi thẳng tên của Hoàng Thượng... Tội đáng muôn chết _ Thiềm quý phi - Thiềm Triều Hâm lên tiếng

- Thiềm Triều Hâm.... Người im đi _ Lăng Nghịch Long liếc ả ta bằng ánh mắt lạnh lẽo

- Người xem thế nào đừng để tiểu nữ HyHy nhà ta thiệt thòi. Nếu không... Ta tuyệt đối phá nát cái Hoàng cung của người. Lăng Nghịch Long người chờ đó! _ Mộc Ly Hân nói rồi lại hiên ngang bỏ đi

- Hoàng Thượng, Mộc Ly Hân tội đáng tru di cửu tộc _ Thiềm Triều Hâm ồ ọ ọ nói

- Hồ đồ.... Thiềm Triều Hâm người an phận đi _ Lăng Nghịch Long quát lên tức giận

- Hoàng Thượng... Người!! _ Thiềm Triều Hâm cứng họng

- Truyền lệnh của Trẫm.... Hai ngày sau đến Phủ Tể Tướng rước Lăng Hy vào cung sắc phong Lăng Hy Hoàng Hậu.... Ban cho Phụng Hoàng Điện và hai nhà hoàn Tiểu Lam và Tiểu Liên. Bãi triều _ Lăng Nghịch Long tuy bề ngoài lạnh lùng nhưng ai biết được trong thâm tâm của hân lại cực kỳ phấn khích và vui sướng

- Thần tuân chỉ _ Tứ Hi công công nhanh chóng đi truyền chỉ

Còn Lăng Nghịch Thiên tức nhiên lại nhanh chóng trở về Thiên Hoàng Điện để nghỉ ngơi

Phủ Tể Tướng

Tứ Hi công công cùng một số cận vệ hoàng cung nhanh chân bước vào Tể Tướng phủ liền gặp sắc mặt khó coi của Mộc Ly Hân nhanh chóng trấn an lại bản thân rồi mới truyền chỉ

- Phủ Tể Tướng, Hàn Lăng Hy tiếp chỉ.... Phụng thiên thừa nhận, Hoàng đế chiếu viết. Trẫm cảm thấy Hàn Lăng Hy là một cô nương đoan trang thực nữ, công dung ngôn hạnh đều có đủ. Hiện nay Hậu cung của Trẫm vẫn còn thiếu một vị trí. Hôm nay Trẫm chính thức sắc phong Hàn Lăng Hy làm Lăng Hy Hoàng Hậu, ban cho Phụng Hoàng Điện và hai nha hoàn Tiểu Lam và Tiểu Liên. Hai ngày sau sẽ tổ chức hôn lễ. Khâm thượng!! _ Tứ Hi công công chậm rãi đưa thánh chỉ cho Nàng

- Đa tạ Hoàng thượng vạn tuế, vạn vạn tuế _ Nàng nhanh tay giựt lấy thánh chỉ rồi xem

- Chúc mừng Hoàng Hậu nương nương, Chúc Hoàng Hậu nương nương thiên tề _ Tứ Hi nhanh chóng cúi chào

- Về đi _ Nàng tức giận ném thánh chỉ lên bàn

- HyHy.... Ta thấy con nên làm Hoàng Hậu đi, dù gì con cũng là người của cái tên Lăng Nghịch Long ấy còn gì _ Mộc Ly Hân xoa đầu nàng

- Con sẽ tiến cung. Với một điều kiện _ Nàng mặt mới nói

- Con cứ nói. Hiện tại phụ thân của con đang ở Giang Châu chắc hẳn sẽ không về kịp _ Mộc Ly Hân nói

- Con muốn đưa Tiểu Đình cùng đi _ Nàng nói

- Được _ Mộc Ly Hân yêu chiều nhất chỉ có nữ nhi này và tức nhiên sẽ không phản đối

- Nương... Con sẽ nhớ người _ Hàn Lăng Hy ôm lấy mẫu thân của mình

- Tiểu nữ ngọc, con lớn rồi và tức nhiên sẽ phải gả đi. Đầu thế nào ở vậy mãi được. Ngoan, Nương sẽ sắp xếp vào thăm con thường xuyên _ Mộc Ly Hân nửa vui nửa buồn nhìn nàng

Hàn Lăng Hy

chỉ gạt đầu rồi ngoan ngoãn ngồi đợi ngày tấn phong vào cung

Sau khi thành thân, nàng ở mãi trong Phụng Hoàng Điện mà không thêm ra ngoài cũng như không muốn gặp mặt Lăng Nghịch Long.

Một cảm giác khó chịu xen lẫn ám áp đang dần chiếm lấy trái tim lạnh lẽo của Bạc đại Vương như hấn....

Một thân phận mới

Một nơi ở mới

Và

Một cuộc sống khó khăn cho nàng

Chính thức

BẮT ĐẦU!!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Phụng Hoàng Điện

Hàn Lăng Hy là một người có giờ giấc tất nhiên sẽ dậy rất đúng giờ. Tiểu Đình đã chuẩn bị sẵn một thau nước để nàng rửa mặt. Tiểu Lam đang chuẩn bị nước để nàng đi tắm còn Tiểu Liên thì đang chuẩn bị xiêm y cho nàng trong buổi yết triều đầu tiên của Hàn Lăng Hy

- Tham kiến Hoàng Hậu Nương Nương _ Tứ Hi công công bước vào
- Chuyện gì? _ Hàn Lăng Hy đang ăn sáng nên rất khó chịu khi bị làm phiền
- Hoàng Hậu nương nương, mời người đến Dưỡng Tâm Điện, Hoàng Thượng đang trông người _ Tứ Hi công công đến truyền thông báo
- Đã biết _ Hàn Lăng Hy lạnh lùng nói nhưng vẫn nho nhã ăn

Đến khi buổi yết triều gần kết thúc thì Hàn Lăng Hy mới đến

Dưỡng Tâm Điện

- Hoàng Hậu nương nương giá đáo _ Tiếng nói óng ánh vắng vắng của Tiểu Vệ Từ vang lên
- Các vị đại thần và có cả phụ thân và đại huynh của nàng đều phải lắc đầu vì cái tính ngang bướng của nàng
- Thần thiếp tham kiến Hoàng Thượng _ Hàn Lăng Hy nhàn nhạt nói
- Hoàng Hậu miễn lễ, ái phi bình thân. Sang đây với trẫm _ Lăng Nghị Long nhẹ nhàng nói
- Tạ Hoàng Thượng _ Hàn Lăng Hy lạnh lẽo cùng Tiểu Đình bước lên chỗ ngồi của mình
- Hàn Lăng Hy.... Người vừa tiến cung đã không tuân theo cung quy, tội đáng muôn chết _ Thiềm Triều Hâm nhếch môi khinh bỉ nhìn nàng
- Thiềm Quý Phi.... Người nên im lặng, Hoàng Thượng còn chưa lên tiếng thì người lên tiếng cái gì? _ Ngũ Vương Gia - Lăng Thiên Hạo nhìn nàng ta
- Ngũ Vương Gia, thần thiếp chỉ nói đúng sự thật _ Thiềm Triều Hâm tức giận nói
- Thiềm Quý Phi, ta không rảnh để tranh giành Lăng Nghị Long với người. Còn cái vương vị Hoàng Hậu này ta cũng không cần. Người cứ yên tâm _ Nàng nhún vai nhạt nhẽo nói
- Hồn xược.... Người cả gan dám gọi thẳng tên Hoàng Thượng! _ Hâm Quý Nhân - Hâm Viên Nhi lên tiếng
- Làm càn.... Nàng ấy là Hoàng Hậu của Trẫm. Đến lượt người phán tội nàng ấy? _ Lăng Nghị Long liếc Hâm Viên Nhi một cái lạnh lẽo
- Nhưng.... _ Hâm Viên Nhi cứng họng
- Yết triều nhanh.... Ta còn phải đi dạo _ Hàn Lăng Hy khó chịu nói

Các bá quan văn võ đều lo sợ nhìn gương mặt sát khí của nàng mà run rẩy. Hàn Minh (Phụ thân của nàng) và Hàn Nhật (Đại huynh của nàng) thầm cầu chúc cho Hoàng Thượng còn tự cười thầm một cái

- Nếu Hoàng Hậu đã có việc thì Yết triều hôm nay kết thúc. Bãi triều _ Lăng Nghị Long tức nhiên là chiều theo ý nàng rồi

Thiềm Triều Hâm và Hâm Viên Nhi tức giận liếc nàng một cái. Nhưng Hàn Lăng Hy nàng không quan tâm thân nhiên lướt qua hai nàng ta rồi cùng Tiểu Đình và Tiểu Vệ Từ đến Ngự Hoa Viên để ngắm hoa

Ngự Hoa Viên

Hàn Lăng Hy ngồi ở một cái đình nhỏ vừa ngắm hoa vừa uống trà, còn Tiểu Đình Tiểu Lam, Tiểu Liên và Tiểu Vệ Từ thì đứng phía sau một thi quạt, một thi gọt trái cây, một thi rót trà. Trong Hoàng Cung đến một cái móng tay nàng cũng không cần phải động đến.

- Tiểu Đình, Tiểu Lam, Tiểu Liên các muội ngồi đi, Tiểu Vệ Từ người cũng ngồi đi chứ _ Hàn Lăng Hy nhìn lũ nha hoàn mà nói
- Nô tì không dám _ Tiểu Liên và Tiểu Lam đồng thanh
- Đây là lệnh của bổn cung. Còn không mau ngồi _ Nàng thờ dài trong lòng

Tiểu Lam, Tiểu Liên, Tiểu Đình và cả Tiểu Vệ Từ nhanh chóng ngồi xuống lặng lẽ nhìn nàng.

- Hoàng Hậu nương nương lại có nhã hứng đến đây xem hoa thưởng trà đàm đạo sao? _ Một giọng nói hài hước vang lên
- Tần Đáp Ứng cát tường _ Tứ Tiểu (Tiểu Lam, Tiểu Liên, Tiểu Đình và Tiểu Vệ Từ) cùng nhau đồng thanh
- Miễn lễ, các người cứ tự nhiên. Ta chỉ đến xem dung mạo của Hoàng Hậu nương nương thôi. Không cần đa lễ với ta _ Tần Đáp Ứng - Tần Khúc

Uyển

- Ngươi là? _ Nàng khó hiểu nhìn cô nàng kia
- Bẩm Hoàng Hậu, đây là Tần Đáp Ứng, Tần Khúc Uyển, là người của Lung Linh Các. Là tri kỉ của Hoàng Thượng. _ Tiểu Vệ Từ nhanh nhẹn nói
- À ừ. Chào ngươi Tần Đáp Ứng _ Nàng nhàn nhạt nói
- Ày... Hoàng Hậu Tỷ tỷ, tỷ đừng có lạnh nhạt như vậy mà _ Tần Khúc Uyển bám lấy tay của nàng
- Ngươi mau buông ta ra _ Nàng khó chịu nói
- Hoàng Hậu tỷ tỷ... Tỷ đừng như vậy a... Ta sợ _ Tần Khúc Uyển mếu máo
- Tiểu Hy Hy.... Muội đừng làm Uyển Uyển sợ. Nàng ấy là người tốt _ Một giọng nói quen thuộc vang lên
- Tham kiến Ngũ Vương Phi cát tường _ Tứ Tiểu lại đồng thanh
- Miễn lễ _ Hàn Khuê phát tay cho qua
- Nhị tỷ... _ Nàng cười
- Nha đầu. Bây giờ đã là Hoàng Hậu rồi nha _ Hàn Khuê cũng cười đáp
- Cái vương vị đáng ghét này lại ràng buộc muội phải ở cái nơi quái quỷ này. Mất hết tự do _ Nàng bĩu môi
- Haha... Lại trẻ con như vậy? _ Hàn Khuê cười lớn
- Nhị tỷ... Tỷ trêu muội _ Nàng bĩu môi hờn dỗi
- Nào có. Ta nào dám trêu đùa với Hoàng Hậu Nương Nương _ Hàn Khuê điểm nhẹ lên trán nàng
- Ngũ tỷ..... Thì ra đây là tam muội của tỷ sao? _ Tần Khúc Uyển mắt long lanh nhìn nàng
- Đúng vậy. Tiểu nha đầu này chính là tiểu muội của ta _ Hàn Khuê cười
- Oa... Không ngờ nha, Tể Tướng phủ toàn là trai tài gái sắc không nha. Phụ thân của tỷ là Tể Tướng của Vương Triều Đại Sở. Mẫu thân lại là Tam công chúa của Vương Triều Mộc Ly, Đại huynh lại là Đại Nguyên Soái thống lĩnh tam quân của Đại Sở. Tỷ thì là Ngũ Vương Phi. Tiểu muội còn lợi hại hơn được phong hân làm Hoàng Hậu Nương Nương, chẳng những vậy mà còn được là người mà Hoàng Thượng sủng ái nhất _ Tần Khúc Uyển cười
- Tần Đáp Ứng quá lời _ Nàng cười nhạt
- Sau này gọi muội là Uyển muội là được rồi a _ Tần Khúc Uyển bĩu môi

Cả ba người nữ nhân này rất nhanh đã thân thiết với nhau. Ngồi đàm đạo một lúc cũng đã gần đêm đến. Nàng cùng Tứ Tiểu bước về Phụng Hoàng Điện của mình

- Hoàng Hậu nương nương thiên tề. _ Tứ Hi công công lại đến điện của nàng
- Công công bình thân _ Nàng nhàn nhạt nói
- Đa tạ nương nương _ Tứ Hi công công đứng dậy cúi mặt xuống
- Không biết công công đến đây làm gì? _ Tiểu Đình nói thay nàng
- Bẩm nương nương. Hoàng Thượng tối nay sẽ đến Phụng Hoàng Điện để thị tẩm _ Tứ Hi công công nhanh chóng nói
- Đã biết. Ngươi lui đi _ Nàng nhún mày khó coi
- Nô tài cáo lui _ Tứ Hi Công công nhanh chân đi ra Phụng Hoàng Điện

Màn đêm dần buông xuống, Lăng Nghịch Long hân hoan chân bước đến Phụng Hoàng Điện của nàng nhưng hiện tại nàng vẫn còn đang tắm

- Nô tì tham kiến Hoàng Thượng _ Tiểu Lam quỳ xuống hành lễ
- Ủ, Lăng Hy đâu? _ Lăng Nghịch Long nhìn xung quanh
- Bẩm... Hoàng Hậu nương nương đang thay xiêm y ạ _ Tiểu Lam thành thật khai báo

- Các người lui đi _ Lăng Nghịch Long phát tay để các thị vệ, công công và cung nữ lui về nghỉ ngơi

Sau khi nàng đã thay xiêm y thì mới bước ra đón hân

- Nàng thấy ta sao lại không hành lễ? _ Lăng Nghịch Long thật sự là dở khóc dở cười nhìn nàng

- Hừ... Ta đâu tự nguyện vào cung. Người ép ta làm Hậu nhưng ta tuyệt đối không thình an người. Lăng Nghịch Long đáng ghét _ Nàng liếc hân một cái rồi quay đi

- Hoàng Hậu... Nàng gan to thật. Từ khi đăng cơ chưa một ai mắng trẫm và dám gọi thẳng tên trẫm như nàng. Lăng Hy nàng cần được dạy dỗ lại.... Bởi Trẫm _ Lăng Nghịch Long nhanh chóng bế thốc nàng vào phòng và đặt lên chiếc giường lớn có màn màu đỏ kia

Và khắp Phụng Hoàng Điện liền truyền ra tiếng ngậm nga rên rĩ của một người phụ nữ cùng âm thanh thờ nặng nề tràn đầy dục hóa của người đàn ông. Hai thân thể tuyệt hảo cứ quấn quýt lấy nhau và dường như không có một khoảng trống

Màn đèn cứ dần dần hiện ra một cách lạnh lẽo và cô đơn nhưng hai người nào đó vẫn rất nồng nhiệt và phấn khích với đêm kích tình này...

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Phụng Hoàng Điện

Sáng sớm khắp Hoàng cung đã lan truyền một tin sốt dẻo. Đó là Thái Hậu - Mộ Dung Đình và Quận Chúa - Lăng Ngọc Tuyết của Vương Triều Đại Sở vừa đi du ngoạn ở Tiêt Lâm Sơn trở về. Tin này nhanh chóng được Tiểu Vệ Từ báo ngay lại cho nàng

- Thái Hậu và Quận chúa có giúp ta thoát khỏi nơi này không? _ Nàng thần nhiên trả lời

- Nương nương, tại sao người cứ muốn rời khỏi Hoàng cung? Vì thần cảm thấy... _ Lí Hà nghiêm túc nói

- Tranh đấu Hậu cung từ nhỏ ta đã sớm nhìn thấu. Bây giờ chính ta lại rơi vào vòng xoáy tranh quyền đoạt vị này. Hiện nay thân phận của ta lại là Hoàng Hậu tức nhiên sẽ có nhiều người nhòm ngó, rắc rối... Thật rắc rối _ Hân Lăng Hy vẫn bình tĩnh trả lời

- Nương nương, người đừng nghĩ nhiều. Hoàng Thượng sẽ bảo vệ sự an toàn của người _ Lí Hà nhìn nàng cười một cái

- Lấy gì để đảm bảo? Thiềm Quý Phi, Hàm Quý Nhân.... Hai nàng ta chắc hẳn đang bày mưu gì đó... _ Nàng nhấp nhẹ một ngụm trà

Lí Hà và cả Tứ Tiểu cùng nhau im lặng. Một lúc sau bên ngoài Phụng Hoàng Điện đã có một vị công công truyền tin đến

- Thái Hậu, Quận Chúa giá đáo!

Nàng thẳm thờ dài một cái rồi mới bước ra thình an

- Thần thiếp tham kiến Thái Hậu thiên tề _ Nàng bình thân mà thình an

- Hoàng Hậu miễn lễ _ Thái Hậu cười ôn nhu

- Nô tì tham kiến Thái Hậu Thiên tề. Quận Chúa cát tường _ Tứ Tiểu và Lí Hà đồng thanh thình an

- Các người bình thân _ Thái Hậu nói

- Ngọc Tuyết tham kiến Hoàng tẩu _ Lăng Ngọc Tuyết nhìn nàng rồi cười

- Quận chúa không cần đa lễ. Thần thiếp mời Thái Hậu vào điện _ Nàng nhẹ nhàng nói

Thái Hậu và cả Lăng Ngọc Tuyết nhìn nhau cười một cái. Rồi cùng nàng bước vào Điện

Thái Hậu nhìn chung quanh một lượt Phụng Hoàng Điện, tuy là đây là Tẩm cung của Bậc mẫu nghi thiên hạ nhưng cách bày trí rất đơn giản nhưng vẫn không kém phần thanh tao và trang nhã. Cây cối tươi tốt, chim chóc hót vang nhẹ nhàng, hoa cùng nhau đua thắm ngoài vườn những đàn bướm bay dập dờ. Tạo cho người nhìn một cảm giác bình yên và thanh thản

- Mời Thái Hậu và Quận chúa dùng trà _ Nàng nhẹ nhàng cung kính tách trà lên cho Thái Hậu
 - Hy Nhi con đừng cứ gọi ta một tiếng Thái Hậu hai tiếng Thái Hậu như vậy... Hãy như Long Nhi gọi là ta Mẫu Hậu là được _ Thái Hậu cười ôn nhu xoa tay bàn
 - Hoàng Tầu.... Muội nhỏ hơn nên cứ gọi muội là Tiểu Tuyết được rồi. Đừng xưng hô xa lạ quá a _ Lăng Ngọc Tuyết tỉnh nghịch nói
 - Dạ nữ nhi đã nhớ... Thừa mẫu hậu _ Nàng cười nhẹ
 - Hy Nhi thật ngoan. Tề tướng quả là dạy dỗ rất tốt _ Thái Hậu cười hài lòng
 - Tỷ tỷ... _ Bên ngoài có tiếng người vang lên
 - Tham kiến Tàn Đáp Ứng _ Các cung nữ, thái giám của nàng và Thái Hậu cùng nhau đồng thanh
 - Thần thiếp thỉnh an Thái Hậu _ Tàn Khúc Uyển nhẹ nhàng thỉnh an Thái Hậu
 - Khúc Uyển không cần đa lễ. Xem ra Uyển Nhi và Hy Nhi rất thân thiết? _ Thái Hậu nhìn nàng cười nhẹ
 - Tỷ Tỷ là người giai nhân đẹp nhất mà Khúc Uyển từng gặp a. Còn rất tốt nữa nha. Không giống với Thiềm Triều Hâm và Hàm Viên Nhi kia _ Tàn Khúc Uyển nhìn Thái Hậu bĩu môi
 - Tàn tỷ tỷ rất đúng ý muội a. Thiềm Triều Hâm kia ý quyền làm Quý Phi và từng được Hoàng huynh sủng ái liền dương dương tự đắc. _ Lăng Ngọc Tuyết nhanh chóng nói vào
 - Thiềm Triều Hâm ý vào là con gái của Thừa Tướng nên đã làm càn. Bây giờ Lục cung đã có Hy Nhi... Sau này phiền con rồi _ Thái Hậu nắm lấy tay nàng
 - Người quá lời, nữ nhi cũng chỉ làm tròn trách nhiệm _ Nàng cười
 - Hoàng Thượng giá đáo! _ Giọng nói oanh oánh của Từ Hi công công truyền đến
- Nàng vẫn luôn bỏ ngoài tai những lời đó chỉ nhàn nhã mà uống trà. Những hành động của nàng đều lọt vào mắt của Thái Hậu, bắt gặp bà tự cười khen nàng dâu lớn mặt này
- Thần thiếp tham kiến Hoàng Thượng _ Tàn Khúc Uyển cũng chỉ chào hỏi cho qua
 - Nô tì tham kiến Hoàng Thượng thánh minh _ Các nha hoàn và công công thỉnh an
 - Ngọc Tuyết thỉnh an Hoàng Huynh _ Lăng Ngọc Tuyết cười tỉnh nghịch
 - Được rồi. Nhi thần thỉnh an Mẫu hậu _ Lăng Nghịch Long nhìn Thái Hậu
 - Ta miễn lễ _ Thái Hậu phát tay
- Lăng Ngọc Tuyết thấy nàng vẫn không bái kiến Lăng Nghịch Long liền huýt nhẹ vào tay nàng ra hiệu
- Lăng Nghịch Long, ngươi đến tìm Thái Hậu mà nhĩ? Ta lui trước. _ Nàng liếc hắt một cái.
 - Hy Hy... Ta.. _ Lăng Nghịch Long nắm lấy tay nàng
 - Được rồi... Mẫu thân như ta chưa có chết. Phu thê hai đứa giận nhau cái gì thì vào phòng nói chuyện. Thật là _ Thái Hậu lắc đầu
 - Mẫu Hậu.... Hy Hy nàng ấy từ khi tiến cung đến giờ chưa bao giờ gọi nhi thần một tiếng Hoàng Thượng hay Phu Quân toàn gọi thẳng tên của nhi thần. Còn không bao giờ thỉnh an nữa cơ chứ _ Lăng Nghịch Long như kể tội nàng cho Thái Hậu nghe
 - Cái đó là trách con dạy Thê tử chưa tốt. Nhưng ta thấy Hy Nhi làm vậy rất tốt. Ta tán thành với Hy Nhi _ Thái Hậu cười
 - Đa tạ Thái Hậu _ Nàng cười
 - Haha... Hoàng Huynh... Không ngờ huynh cũng có ngày nay... _ Lăng Ngọc Tuyết cười lớn
 - Tuyết Nhi.... Muội im đi _ Lăng Nghịch Long ánh mắt sắc bén dán lên người của Lăng Ngọc Tuyết
 - Lăng Nghịch Long ngươi cũng im đi _ Nàng liếc hắt một cái
 - Hy Hy à... Nàng cho ta một chút thể diện có được không? _ Lăng Nghịch Long hơi trẻ con nhìn nàng

- Thẻ diện có thành lương thực để sống qua ngày không? _ Nàng vẫn thờ ơ nói
- Hy Hy à.... Nàng thật sự là khắc tinh kiếp này của ta mà _ Lăng Nghịch Long ôm nàng vào lòng
- Vậy thì làm ơn thả ta ra rồi đi tìm 3000 giai nhân của ngươi đi. Phiên phúc _ Nàng bực tức vung tay ra khỏi người hắn
- Nàng đang ghen đấy à? _ Lăng Nghịch Long thật sự muốn cười
- Ha... Không ngờ Hoàng đế của Vương Triều Đại Sở lại là một kẻ ảo tưởng như vậy _ Nàng tặc lưỡi như tiếc nuối cái gì đó
- Nàng làm ta tuyệt hết cảm xúc _ Lăng Nghịch Long điểm nhẹ lên mũi nàng
- Hoàng huynh, Hoàng tẩu. Muội còn trong sáng a.... _ Lăng Ngọc Tuyết giả vờ lấy tay che mắt
- Haha... Ta không phiền hai đứa nữa. Hồi cung _ Thái Hậu cười cười
- Cung tiền Thái Hậu, Quận chúa

Sau khi Thái Hậu và Quận chúa rời đi rồi thì Tần Khúc Uyển cũng nhanh chóng chuẩn bị để lại không gian riêng cho Lăng Nghịch Long và Hàn Lăng Hy. Các cung nữ, thái giám đều nhanh chân đi ra ngoài.

Bấy giờ trong phủ chỉ còn lại Lăng Nghịch Long và nàng đang ở trên giường. Nam trên nữ dưới cảnh tượng thật ám muội.

- Lăng Nghịch Long... Ngươi đang làm gì vậy hả? _ Nàng muốn thoát khỏi hắn nhưng sức nữ nhi yếu đuối làm sao sánh được sức nam nhi cường tráng
- Hy Hy... Nàng ghét ta vậy sao? _ Lăng Nghịch Long nhẹ nhàng vén đi lọn tóc đang vương lại trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng
- Ta... Cái đó... _ Nàng không biết phải trả lời như thế nào
- Nếu nàng không thích... Ta liền bỏ đi sắc phong đó.... Hy Hy... Ta yêu nàng _ Lăng Nghịch Long hôn nhẹ lên cánh môi của nàng

Ba từ "ta yêu nàng" mà Lăng Nghịch Long nói ra liền khiến đầu óc của nàng quay mòng mòng. Choáng, hắn yêu nàng? Chuyện mà hiếm khi có một Đế Vương nào dám thổ lộ. Nàng phải làm sao bây giờ?

- Hy Hy... _ Lăng Nghịch Long khẽ gọi
- Nghịch Long... Ta... Ta... Cái đó... _ Nàng đỏ mặt khi cảm nhận được cái gì đó đang cương lên từ phía dưới hạ thân của hắn
- Hy Hy... Ta yêu nàng... Đây là sự thật, ta yêu nàng từ ngày đầu gặp mặt. Hy Hy... _ Lăng Nghịch Long vẫn dịu dàng nói
- Nghịch Long... _ Nàng khẽ nhìn hắn
- Ta xin lỗi vì ngày hôm đó đã cướp đoạt đi cái quý giá nhất của nàng. Nhưng Hy Hy.... Thâm tâm của ta thật sự rất yêu nàng _ Hắn vẫn cười nhẹ
- Nghịch Long... Ta... _ Lệ của nàng bắt đầu trào ra
- Hy... Hy... Ta xin lỗi... Ta làm nàng đau sao? Sao lại khóc? Ta xin lỗi.... Ta... Ta _ Nhìn thấy nàng khóc tâm trí của Lăng Nghịch Long như bị chấn động dữ dội liên cuồng quýt lên
- Không.... Chẳng không làm thiếp đau.... Là thiếp thấy ám áp... Từ khi Thanh mai trúc mã của thiếp bỏ thiếp mà đi thì đây là lần đầu tiên.... Thiếp có cảm giác ám áp như vậy _ Nàng khẽ lau đi những giọt nước mắt
- Hy Hy... Ta sẽ dùng hết sức để bảo vệ nàng _ Lăng Nghịch Long ôm chặt nàng vào lòng
- Nghịch Long... Chẳng đừng bỏ ta một mình... Được chứ? _ Hàn Lăng Hy nép mình vào lồng ngực của hắn
- Ta hứa... Hy Hy..... _ Lăng Nghịch Long cười mãn nguyện
- Nghịch Long... Cái đó... Của chàng... Nó... Nó... Đang... _ Hàn

Lăng Hy đỏ mặt lấp bắp

- Nó như thế nào? _ Lăng Nghịch Long có ý trêu chọc nàng
- Nghịch Long đáng ghét... _ Hàn Lăng Hy vùng vằng bỏ đi
- Ai cho nàng đi? Ta còn chưa "ăn" no mà _ Lăng Nghịch Long tà mị kéo nàng lại

Và cả buổi sáng hôm đó, thể lực của Hoàng Thượng Đại Sở rất tốt nên khắp Phụng Hoàng Điện chỉ có tiếng ngâm nga của ai đó. Các cung nữ và thị vệ bên ngoài đều phải đỏ mặt ngượng ngùng.

Lăng Ngọc Tuyết và Tần Khúc Uyển bên ngoài cười gian xảo nhìn nhau

Sau khi đã được "ăn" no thì Lăng Nghịch Long mới dịu dàng bế nàng đến Dưỡng Tâm Điện. Thứ nhất, để duyệt tấu sớ. Thứ hai, để bảo vệ nàng. Thứ ba, và cũng là quan trọng nhất chính là để ngắm nàng ngủ.

Các vị đại thần liên kinh ngạc tột độ vì vị Hoàng Thượng này đã đăng cơ được 8 năm nhưng đây là lần đầu tiên họ nhìn thấy Hoàng Thượng chăm lo cho một nữ nhân một cách ôn nhu như vậy. Lúc trước Thiềm Quý Phi cũng chỉ là công cụ phát tiết cho hần mà thôi...

Cả buổi duyệt tấu sớ, Hần luôn ôm chặt nàng không buông...

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Dưỡng Tâm Điện

Đến gần trưa thì Hàn Lăng Hy mới lim dim mở mắt thức giấc khẽ dụi dụi mắt rồi ngoan ngoãn nép vào lòng Lăng Nghịch Long mà xem hần duyệt tấu sớ

Khuôn mặt lạnh lùng, trang nghiêm và vô cùng nghiêm túc khiến trái tim nàng khẽ lệch đi một nhịp

- Nương tử, ta biết ta rất đẹp. Không cần phải nhìn ta như vậy _ Lăng Nghịch Long buồn cười nhìn nàng

- Ta mới không có _ Nàng hất mặt

- Trê con! _ Lăng Nghịch Long điểm nhẹ lên mũi nàng đầy cung chiều

- Hừ. Lăng Nghịch Long đáng ghét _ Hàn Lăng Hy bĩu môi thì thầm

- Ai đáng ghét? _ Hần cúi xuống sát mặt nàng

- Không... Không... Có _ Hàn Lăng Hy ngượng đến đỏ mặt liền đẩy hần ra

- Haha... Lại đáng yêu như vậy _ Lăng Nghịch Long cười lớn rồi hôn nhẹ lên cánh môi của nàng

Các thị vệ hơi ngạc nhiên nhìn Hần và Nàng cứ hiển ngang ân ái trước mặt. Liền tán thưởng nàng có thể khiến một người lạnh lùng như hần trở nên ảm áp như vậy

- Thiềm Quý Phi giá đáo _ Tứ Hi công công truyền tin

Hàn Lăng Hy nghe thấy tên của Thiềm Triều Hâm liền khó chịu nhăn mày lại, nhận ra sự khác thường của nữ nhi trong lòng Lăng Nghịch Long càng ôm chặt nàng hơn để nàng có một nơi yên bình để tựa vào. Hàn Lăng Hy ngước mắt lên nhìn hần nhưng chỉ thấy hần cười. Nàng cũng cười rồi nép vào lòng của Lăng Nghịch Long

Thiềm Triều Hâm một thân hồng y bước vào Dưỡng Tâm Điện, bước đi nhẹ nhàng nhưng khuôn mặt khá là trắng do trang điểm quá mức.

Nàng ta bước vào liền nhìn thấy Hàn Lăng Hy nằm trong lòng của Lăng Nghịch Long, liền nổi lên lòng ganh tị nhưng bên ngoài vẫn tỏ vẻ ngoan hiền

- Thần thiếp tham kiến Hoàng Thượng, Hoàng Hậu cát tường _ Thiềm Triều Hâm nhẹ nhàng nở một nụ cười mê hoặc lòng người

- Bình thân _ Lăng Nghịch Long chỉ nói cho qua

- Hoàng Thượng, thần thiếp có một thân nhân ở Liệt Nam gửi đến một chậu hoa Thủy Tiên nên hôm nay Thần thiếp đưa đến dâng cho Hoàng Thượng _ Thiềm Triều Hâm nói

- Đa tạ Thiềm Quý Phi. Trẫm sẽ nhận _ Lăng Nghịch Long cũng chỉ trả lời qua loa

- Hoa Thủy Tiên sao? Oa... Thiếp rất thích a... Hoàng Thượng... _ Hàn Lăng Hy nũng nịu cọ cọ cái đầu nhỏ vào lồng ngực của hần

- Nàng thích trẫm liền cho người đến Liệt Nam đưa về cho nàng _ Cung chiều nữ nhân này là niềm vui của Lăng Nghịch Long hần

- Đa tạ Hoàng Thượng _ Nàng nhanh chóng hôn nhẹ lên má của hắn khiến Lăng Nghịch Long sung sướng cười đến rạn rở
- Không biết Thiềm quý phi còn việc gì nữa không? _ Lí Hà thay hắn nhìn Thiềm Triều Hâm
- Không còn. Thần thiếp cáo lui _ Thiềm Triều Hâm tức giận ra mặt liếc nàng một cái rồi hậm hực bước về cung
- Người ta tức giận rồi kia Lăng Nghịch Long _ Nàng huýt tay vào bụng hắn
- Thì sao nào Nương tử? Nàng muốn ta làm sao? Đến bên nàng ta sao? _ Lăng Nghịch Long thì thầm vào tai nàng
- Tùy. _ Nàng nhún vai
- Nàng đang ghen sao Nương tử? _ Lăng Nghịch Long cười lớn
- Hừ. Ta mà ghen với nàng ta sao? Lăng Nghịch Long, chàng quá tự đắc rồi _ Hàn Lăng Hy bẹo má hắn
- Hy Hy.... Ta yêu nàng _ Lăng Nghịch Long cười

Hàn Lăng Hy cũng chỉ cười, hắn nhanh chóng chiếm giữ cánh môi của nàng, Hàn Lăng Hy cũng chỉ nhẹ nhàng đáp trả vòng tay qua cổ hắn. Lăng Nghịch Long một tay giữ chặt eo nàng một đặt sau gáy của nàng.

- Ừm... Nghịch... Long... Buông _ Hàn Lăng Hy khó nhọc lên tiếng khi bị Lăng Nghịch Long cướp hết đường khí

Lăng Nghịch Long cũng chỉ cười nhẹ. Hàn Lăng Hy mệt mỏi nên đã ngã thẳng vào người hắn mà nghỉ ngơi lấy lại đường khí.

- Hoàng huynh! _ Bên ngoài có 3 vị vương gia đồng thanh
 - Tứ đệ, Thập đệ, Bát đệ.... Các đệ đến đây có việc gì? _ Lăng Nghịch Long nhàn nhạt hỏi
 - Hàn Đại Nguyên Soái lãnh đạo quân chinh chiến phía tây Sa Môn Đóa. Đã bị thất bại liền bị người của Sa Môn Đóa giữ lại _ Thập vương gia - Lăng Phong nói
 - CÁI GÌ? _ Hàn Lăng Hy nghe thấy Đại huynh bị bắt liền tức giận hét lên
 - Hoàng... Hoàng tẩu? _ Tứ Vương Gia - Lăng Hoàng khinh ngạc nhìn nàng
 - Đại huynh ta bị bắt? Đáng chết... Ta sẽ đi đến Sa Môn Đóa cứu huynh ấy _ Hàn Lăng Hy nhanh chóng đứng dậy
 - Phi Nhi... Nàng bình tĩnh. Trẫm sẽ đi cùng nàng. Đừng nóng _ Lăng Nghịch Long nhanh chóng nắm lấy bàn tay của nàng nhẹ nhàng an ủi
 - Lăng Nghịch Long, người bảo làm sao ta không nóng đây? Đại huynh ta đang bị bắt... Sống chết chưa rõ.... Hừ... _ Hàn Lăng Hy tức giận gạt phăng cánh tay của hắn ra
 - Hy Nhi... Ta biết nàng lo cho Hàn Nhật, nhưng nàng phải bình tĩnh.... Nghe ta nói... Ta cùng nàng sẽ đến Sa Môn Đóa. _ Lăng Nghịch Long ôm nàng vào lòng
 - Hoàng huynh, Hoàng Tẩu.... Chuyện này e là _ Bát Vương gia - Lăng Đình Lâm e dè nói
 - Không cần bàn cãi. Chuẩn bị xe ngựa ta cùng Hy Nhi lập tức đến Sa Môn Đóa _ Lăng Nghịch Long cung chiều cùng nàng về tẩm cung chuẩn bị
- Cả ba vị vương gia chỉ biết ngoan ngoãn gật đầu....

Phía tây Sa Môn Đóa

Sau quãng đường 1 ngày 1 đêm thì Lăng Nghịch Long và Hàn Lăng Hy đã đến được Sa Môn Đóa. Hiện tại cả hai người đang ở đại điện của Sa Môn Cung.

- Hoàng Thượng Đại Sở đến đây có việc gì sao? _ Thế tử của Sa Môn Đóa - Sa Môn Xương lên tiếng
- Không biết, Hàn Nguyên Soái của Đại Sở đang ở đâu? _ Lăng Nghịch Long lạnh lẽo nói
- Ồ.... Haizzz.... Hàn Nguyên Soái thất thủ và bị bắt nên bây giờ Hoàng Thượng phải đến tận đây để đòi người sao? _ Nữ Vương của Sa Môn Đóa - Sa Môn Đình châm chọc
- Lắm lời. Mau đưa Đại huynh của ta ra đây _ Hàn Lăng Hy thật sự tức giận rồi
- Haha.... Người nghĩ người là ai? _ Một Trắc Phi của thế tử khinh bỉ nói

- Hừm... Sa Môn Đóa.... Ta cũng sẽ san bằng chỗ này! _ Lời nói của nàng như làm chấn động cả đại điện
- Làm càn.... Ngươi nghĩ ngươi có thể thắng được bao nhiêu người của bổn cung? _ Sa Môn Đình khinh bỉ nhìn nàng
- Hừ.... Hàn Lăng Hy ta trời không sợ đất không sợ.... Ngươi nghĩ ta đến đây để đòi người sao? Không... Ta đến đây để san bằng Sa Môn Đóa này. Đã động đến Đại huynh của ta... Thì nhất quyết... Không. Thề. Tha!!! _ Hàn Lăng Hy đưa ánh mắt giết người hướng về Sa Môn Đình kèm theo lời đe dọa khiến đại điện không rét mà run bần bật
- Hồn lảo... Ngươi là ai mà dám ăn nói ngông cuồng như vậy? _ Sa Môn Xương nhìn nàng
- Nàng là Hoàng Hậu của trẫm _ Lăng Nghịch Long kéo nàng vào lòng
- Hừm... Ta thật sự đang rất muốn.... San bằng chỗ này! _ Hàn Lăng Hy nói

Hàn Lăng Hy nàng là ai chứ? Nghĩ là làm, nàng liền bước qua những nơi ở đại điện. Bước qua chỗ nào chỗ đó liền đổ bể. Sa Môn Đình tức giận truyền lệnh giết nàng. Nhưng nàng là ai chứ? Bề ngoài yếu điệu bao nhiêu thì ra tay tàn độc bấy nhiêu, chẳng mấy chốc cả đại điện của Sa Môn Đóa đã tràn ngập xác người chồng chất lên nhau. Sa Môn Đình và Sa Môn Xương run rẩy nhìn nhau. Hàn Nhật được thả ra nhanh chóng đến xoa dịu cơn tức giận của Hàn Lăng Hy

- Hy Nhi... Huynh không sao, đừng tức giận... _ Hàn Nhật nhẹ nhàng vuốt tóc của nàng
- Đại huynh.... Huynh không sao thật chứ? Họ có đánh huynh không? Để muội xem _ Hàn Lăng Hy nhanh chóng lấy lại ý thức mà quan tâm tới Hàn Nhật
- Tiểu muội... Ta không sao, muội xem vẫn đẹp trai như ngày nào... Đừng tức giận. Ảnh hưởng sức khỏe _ Hàn Nhật cười
- Xem như hai người may mắn. Đại huynh ta về thôi _ Hàn Lăng Hy cười

Lăng Nghịch Long sa sầm mặt đen kịt lại, nhanh tay kéo nàng về bên mình. Một số thị vệ và cả cung nữ đi theo chứng kiến sự nổi giận của Hoàng Hậu liền lo sợ và rút ra một chân ngón

"Hoàng Hậu tuy nhân hậu và hiền lành. Nhưng... Khi Hoàng Hậu nổi giận thì... Thật đáng sợ a"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Hoàng Cung Đại Sở

Sau khi Hàn Lăng Hy cùng Lăng Nghịch Long và một số người khác từ Sa Môn Đóa trở về liền bắt ngay tin khẩn. Đó là mẫu thân của nàng trúng kịch độc mang danh "Hoa Tiết"

- Từ Thái Y.... Ngươi có thể giải độc không? _ Lăng Nghịch Long nhăn mày nhìn Thái Y
- Xin Hoàng Thượng giáng tội. Hoa Tiết là độc dược rất mạnh... E là... _ Từ Thái Y - Từ Viễn lắc đầu thờ dài
- Vậy có ai có thể giải độc? _ Hàn Khuê nức nở trong lòng của Lăng Thiên Hạo
- Vi thần lực bất tòng tâm _ Từ Thái Y lắc đầu
- Lành Kính có thể giải _ Hàn Lăng Hy bất ngờ lên tiếng
- Lành Kính? Độc nhất thần y Đại Sở? _ Lăng Nghịch Long nhìn nàng
- Chính là hần. _ Nàng gật đầu
- Nhưng hần lúc ẩn lúc hiện. Không biết nơi nào mà tìm? _ Hàn Nhật nói
- Người đâu! _ Nàng nói
- Hoàng Hậu Nương nương có gì sai bảo? _ Lí Hà cùng một số thị vệ nhìn nàng

- Chuẩn bị tư trang. Đến Tuyết Lân Sơn tìm Lãnh Kính _ Nàng truyền lệnh

- Vì thân tuân chỉ _ Lí Hà nhanh chóng gạt đầu rồi lui đi trước

Hàn Lăng Hy khuôn mặt vẫn còn khá tức giận vì chuyện của Hàn Nhật, bây giờ lại đến Mẫu thân của nàng. Thực sự khiến nàng tức chết mà

- Lăng Nghịch Long, ta cho chàng 5 ngày.... Phải tìm được người hạ độc mẫu thân của ta. Nếu không thì.... Ta hừ* ngươi ngay! _ Nàng nói có vài phần đe dọa

(Hừ*: Có nghĩa giống với lý thân)

- Ta biết rồi Nương tử _ Lăng Nghịch Long ngoan ngoãn gạt đầu nhận lệnh

Các vị đại thần có mặt ở đây đều ngạc nhiên. Hoàng Thượng đang bị Hoàng Hậu sai bảo sao? Chuyện lạ khó tin cho Hoàng cung nga.

- Ta muốn đưa Đại huynh đi cùng _ Hàn Lăng Hy nhìn hấn

- Ta chấp thuận _ Lăng Nghịch Long yêu chiều điểm nhẹ lên mũi nàng

- Mọi người nghỉ ngơi cho tốt. Ngày mai xuất phát trong lúc ta đi tìm Lãnh Kính thì Từ Thái Y. Ngươi cùng Tiểu Đình cố gắng cầm cự hơi thở của mẫu thân ta. Nhớ... Khoan để phụ thân biết. Rõ chưa? _ Nàng nhún mày thanh tú lại nhìn bọn họ

- Vì thân tuân chỉ _ Từ Thái Y và Tiểu Đình nhanh chóng gạt đầu

Sau khi xác định Mộc Ly Hân đã ổn hơn thì Lăng Nghịch Long mới cùng Hàn Lăng Hy hồi cung

Phượng Hoàng Cung

Nàng mệt mỏi ngồi xuống uống một ngụm trà. Tay xoa thái dương

- Nàng mệt lắm sao? _ Lăng Nghịch Long yêu chiều bóp vai cho nàng

- Ừm... Thiếp thật không hiểu... Tại sao có người lại hạ độc Mẫu thân của thiếp _ Nàng nhăn mày lại

- Đừng suy nghĩ nhiều. Việc này trăm sẽ điều tra cho ra lẽ. Không để mẫu thân phải ủy khuất đâu. _ Lăng Nghịch Long cười nhẹ rồi hôn lên trán nàng một cái

- Thần thiếp thật sự rất lo cho mẫu thân.... Theo thiếp thấy... À mà thôi _ Hàn Lăng Hy định nói gì đó rồi lại thôi

- Nàng đang nghi ngờ Thiềm Triều Hâm và Hàm Viên Nhi? _ Hấn nắm lấy tay nàng

- Ừm... Nhưng không có chứng cứ.... đành vậy _ Nàng thờ dãi rồi tựa người vào lòng hấn

- Ta hứa sẽ nhanh chóng tìm ra chân tướng sự việc. Hy Phi nàng không cần lo lắng, hiện tại nàng phải chăm sóc tốt bản thân một chút. Đừng để ngã bệnh. Rõ chưa? _ Lăng Nghịch Long thuận tay ôm chặt lấy nàng

- Ta biết rồi. Chàng cũng nên nghỉ ngơi tốt một chút, mấy ngày này ta không ở trong cung. Biết đâu được lại có niềm vui mới? _ Hàn Lăng Hy cười nhạt

- Nào có đâu Nương tử. Từ khi gặp nàng thì ta ấn định kiếp này chỉ có một mình nàng _ Lăng Nghịch Long nắm chặt tay nàng

- Dẻo miệng _ Nàng cười

- Được rồi. Nghỉ ngơi sớm nào Nương tử _ Lăng Nghịch Long nhanh tay bế thốc nàng lên và đi vào khuê phòng

Nàng và hấn bắt đầu chìm vào giấc ngủ của hai người. Hấn ôn nhu ôm nàng thật chặt giống như đang giữ báu vật của riêng mình vậy

Cùng thời điểm đó - Trùng Khánh Cung

- Ngươi nói cái gì? _ Một nữ tử Hồng y hét lên

- Nương nương tha mạng. Tiệp ti không biết... Không biết là Hàn Lăng Hy đã ra ngoài... _ Một cung nữ đang nức nở

- Được rồi. Tỷ tỷ... Chắc cô ta không biết thật _ Một nữ tử thanh (xanh) y nhẹ nhàng hạ hỏa cho nữ tử Hồng Y kia

- Cút đi! _ Nữ tử Hồng Y tức giận quát

- Đa tạ Thiềm Quý Phi, Đa tạ Hàm Quý Nhân. _ Cô cung nữ mừng rỡ chạy đi

Và nữ tử Hồng Y đó chính là Thiềm Quý Phi - Thiềm Triều Hâm, còn nữ tử Thanh Y đó chính là Hàm Quý Nhân - Hàm Viên Nhi đó ạ

- Đáng ghét, sao số ả ta lại may mắn như vậy? _ Thiềm Triều Hâm đập mạnh tay vào bàn

- Tỷ tỷ, người đừng nóng. Độc đó là "Hoa Tiết" chỉ có hai người có thể giải độc. Tuy cô ta không trúng nhưng mẫu thân của cô ta cũng sẽ thoát không khỏi quỷ môn quan đâu _ Hàm Viên Nhi cười tà

- Cô ta và Hoàng Thượng cứ như hình với bóng. Làm sao ta có thể tranh sủng với cô ta đây? _ Thiềm Triều Hâm sắc mặt khó coi nhũn mày

- Tỷ Tỷ, ngày mai cô ta đi Tuyết Lân Sơn tìm thân y gì đó. Tỷ tranh thủ trong mấy ngày này lấy lòng Hoàng Thượng. Biết đâu được sẽ mang được long thai? _ Hàm Viên Nhi cười xuyên

- Viên Nhi, muội là tỷ muội tốt nhất của bổn cung, sau này tỷ có được vị trí Hoàng Hậu sẽ không quên muội muội đâu _ Thiềm Triều Hâm nắm tay của Hàm Viên Nhi

- Mong tỷ tỷ chiếu cố _ Hàm Viên Nhi cười

Tất cả. Từng câu từng chữ của hai nàng ta đều được một bạch y nhân bên ngoài nghe thấy hết. Bạch y nhân đó là ai? Là bạn hay là thù?.....

Chờ chap sau đi nga....

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Phượng Hoàng Điện

Sáng hôm sau, Hàn Lăng Hy nhũn mày thức dậy, bên cạnh vẫn còn hơi ấm của nam nhân đó là Lăng Nghị Long. Hắn vẫn còn đang ngủ rất ngon

Nàng nhìn hắn rồi chậm rãi rời khỏi lồng ngực của hắn mà bước xuống giường. Tiểu Đình nhanh chóng bê nước vào để nàng rửa mặt

Sắc mặt nàng hiện tại trong có vẻ không được tốt lắm. Tiểu Đình và Tiểu Lam nhìn nàng hơi lo lắng

- Hoàng Hậu nương nương, người không khỏe ở đâu? Có cần nô tì gọi Thái Y không? _ Tiểu Lam nhìn nàng

- Ta không sao, chỉ là hơi khó chịu một chút. Chắc là do căng thẳng quá _ Hàn Lăng Hy phát tay cho qua

- Nàng không khỏe ở đâu? _ Bất ngờ một vòng tay lớn ôm chặt lấy thân thể của nàng

- Nghị Long.... Thiếp chỉ là hơi căng thẳng nên đâm ra một mối thôi _ Hàn Lăng Hy chỉ cười nhẹ

- Không được. Mau truyền Từ Thái Y!!! _ Lăng Nghị Long truyền lệnh

Tiểu Đình cùng Tiểu Lam nhanh chân đến Thái Ngự Phòng - Là nơi các Thái Y làm việc

Một lúc sau, Hàn Lăng Hy đã được Lăng Nghị Long bế lên giường để nàng nằm nghỉ

- Vi thần tham kiến Hoàng Thượng _ Từ Thái Y - Từ Viễn cung kính hành lễ

- Miễn lễ. Mau... Xem cho Hy Hy của trẫm _ Lăng Nghị Long hấp ta hấp tấp nói

- Thần xin phép _ Từ Viễn nhanh chóng bắt mạch cho nàng

Hàn Lăng Hy cũng ngoan ngoãn ngồi cho Từ Viễn bắt mạch, vì mấy ngày hôm nay nàng cảm thấy trong người không được khỏe lắm. Nhiều lúc còn hay nổi giận vô cớ nữa chứ

Từ Viễn sau khi bắt mạch xong liền bước nhanh sang một bên

- Vi thần xin chúc mừng Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương có hỉ mạch _ Từ Viễn nói

Tiểu Đình, Tiểu Lam, Tiểu Liên cùng Tiểu Vệ Tử sau khi nghe xong liền vui mừng nhìn nhau cười đầy vui vẻ

Lăng Nghịch Long lúc đầu là ngạc nhiên, sau đó là trầm ngâm cuối cùng là vui vẻ

- Người nói thật? Hy Hy có hi sao? _ Lăng Nghịch Long nhìn Từ Viễn bằng ánh mắt hưng phấn vô cùng

- Vì thần nói đều là sự thật. Xin chúc mừng Hoàng Thượng _ Từ Viễn cười nhẹ

- Mau truyền lệnh của trẫm. Nói với Hàn Nguyên Soái. Hy Hy có hi không thể đi Tuyết Lân Sơn. Bảo Hàn Nhật đưa theo Tàn Đáp Ứng theo. Nhanh. _ Lăng Nghịch Long nhanh chóng truyền lệnh

- Lão nô tuân chỉ _ Tứ Hi công công nhanh chóng lui đi

- Nếu đã không có việc gì thì vì thần cáo lui _ Từ Viễn nói

Lăng Nghịch Long không nhìn Từ Viễn chỉ nhàn nhạt phát tay cho qua. Rồi bay lại ôm chặt nàng vào lòng

- Nghịch Long... Thiếp... Thiếp... Có thai thật sao? _ Hàn Lăng Hy vẫn còn ngạc nhiên

- Hy Hy, nàng nên nhớ lại xem. Khi chúng ta "làm việc" đều rất nhiệt tình. Chuyện mang thai chỉ là sớm muộn thôi _ Lăng Nghịch Long điểm nhẹ lên mũi nàng

- Nhưng... Mẫu thân của thiếp... _ Hàn Lăng Hy nhìn hấn, đôi mắt ngập nước

- Bảo bồi ngoan, Nhật Mẫu sẽ không sao. Trẫm đã nói rồi Khúc Uyển sẽ cùng Đại huynh đến Tuyết Lân Sơn. Còn nàng ngoan ngoãn ở lại Hoàng Cung dưỡng thai thật tốt cho trẫm, sau đó sinh cho trẫm một Hoàng tử hoặc một công chúa đáng yêu là được. Rõ chưa, nương tử? _ Lăng Nghịch Long ôm lấy nàng

- Thiếp biết rồi. Chẳng không yết triều sao hiện tại vẫn còn ở đây? _ Hàn Lăng Hy nhìn hấn

- Được rồi, nàng nghỉ ngơi cho tốt. Ta yết triều xong liền sang với nàng. Các người chăm sóc cho Hoàng Hậu thật tốt, nghe rõ chưa? _ Lăng Nghịch Long hôn nhẹ lên cánh môi của nàng để tạm biệt và cũng không quên căn dặn Tứ Tiểu

- Tuân chỉ! _ Tứ Tiểu nhanh chóng gập đầu hiểu ý

Cả một buổi sáng, Hàn Lăng Hy chỉ đi đi lại lại xung quanh Phụng Hoàng Điện. Lăng Ngọc Tuyết phụng mệnh Hoàng huynh đến tâm sự cho nàng đỡ nhàm. Nhưng mà Lăng Ngọc Tuyết vẫn không giúp Hàn Lăng Hy đỡ nhàm mà còn khiến nàng mệt mỏi với cái tính nói nhiều của nàng ấy nữa chứ

- Trời ơi, Tuyết nhi... Muội có thể im lặng một chút không. Từ lúc bước vào Phụng Hoàng Điện muội nói liên hồi. Không mệt nhưng ta mệt _ Hàn Lăng nhìn nàng ta đang thuyên thuyên kể chuyện mà mệt mỏi

- Ấy ấy. Hoàng tẩu mệt ở đâu? Muội liền truyền Thái Y _ Lăng Ngọc Tuyết ngây thơ nhìn nàng

- Thôi thôi.... Cho ta xin muội. Muội chỉ cần im lặng một chút là ta đa tạ muội lắm rồi _ Hàn Lăng Hy lắc đầu thở dài

- Tẩu tẩu này! _ Lăng Ngọc Tuyết ngượng ngừng đỏ mặt

- Không biết Đại huynh và Uyển nhi có gặp được Lãnh Kính không nữa _ Hàn Lăng Hy chống cằm suy nghĩ

- Muội nghe nói rằng, Thần y Lãnh Kính này còn có một đồ đệ. Nhưng nghe đâu là đồ đệ đó đã lâu không liên lạc với ông ta. Haizzz.... Ngoài Lãnh Kính thì đồ đệ đó vẫn cho là một "Thần Y ẩn thân" _ Lăng Ngọc Tuyết uống một ngụm trà

Hàn Lăng Hy chỉ gật gật đầu cho qua. Rồi cùng Lăng Ngọc Tuyết ngồi bàn chuyện nào là Hàn Nhật, nào là Tàn Khúc Uyển, nào là Lăng Nghịch Long, rồi hôn sự của những nha hoàn mà nhìn nhau cười vui vẻ

- Thiềm Quý Phi, Hàm Quý Nhân đến! _ Tiếng nói oanh oánh của một thái giám vang lên

Thiềm Triều Hâm và Hàm Viên Nhi khi nghe tin nàng có hi liền tức giận đến những cung nữ bên cạnh phải sợ hãi mà không dám bước vào Trùng Khánh Cung của nàng ta

- Thần thiếp tham kiến Hoàng Hậu tỷ tỷ _ Thiềm Triều Hâm và Hàm Viên Nhi vờ thực nữ hành lễ thỉnh an nàng

- Thiềm Quý Phi và Hàm Quý Nhân bình thân _ Hàn Lăng Hy cười nhạt

- Đa tạ tỷ tỷ _ Thiềm Triều Hâm nhanh chóng bước đến bên cạnh nàng. Bám lấy cánh tay của nàng

- Thiềm Quý Phi.... Bồn cung đang mang thai đừng bám lấy ta như vậy sẽ ảnh hưởng đến đứa bé _ Hàn Lăng Hy thầm khinh bỉ trong lòng

- Á.... Muội xin lỗi.... Muội không biết. Mong tỷ tỷ tha lỗi _ Thiềm Triều Hâm giả vờ ủy khuất nói

- Không sao. Không biết không có tội. Thiềm Quý Phi đừng tự trách _ Hàn Lăng Hy phát tay cho qua
- Tỷ tỷ quả là một người rộng lượng nha _ Hàm Viên Nhi cười nhẹ nhìn nàng
- Không biết Thiềm Quý Phi và Hàm Quý Nhân đến đây làm gì a? Thăm Hoàng tẩu sao? _ Lăng Ngọc Tuyết khinh bỉ nhìn hai nàng ta
- Đúng vậy đó Tuyết Nhi. Ta đến thăm tỷ tỷ và gắn kết mối quan hệ tốt ở hậu cung _ Thiềm Triều Hâm cười cười nhìn Lăng Ngọc Tuyết
- Ồ.... Bồn cung và cô thân thiết với nhau lắm sao? _ Lăng Ngọc Tuyết bĩu môi
- Tuyết Nhi... Không được vô lễ. Dù gì Thiềm Quý Phi cũng là phi tần mà Hoàng thượng sủng ái bao lâu nay còn gì. _ Hàn Lăng Hy nở một nụ cười cho qua
- Tỷ tỷ đừng nói vậy. Bây giờ tỷ tỷ mới là người mà Hoàng Thượng sủng ái. Muội đây nào dám tranh dành _ Thiềm Triều Hâm nhanh nhẩu nói
- Haha... Đa tạ Thiềm Quý Phi đã không tranh. Nhưng muốn đâu với bồn cung? Nàng còn kém lắm _ Hàn Lăng Hy cười lạnh
- Người... Người... Ý vào được Hoàng Thượng sủng ái liền làm càn _ Hàm Viên Nhi tức giận nói
- Làm càn? Hậu cung này do bồn cung đứng đầu. Thế nào là làm càn? Hay bồn cung phải hai tay dâng Nghịch Long lên cho Thiềm Quý Phi hay là Hàm Quý Nhân đây? Thế nào là làm càn? _ Hàn Lăng Hy lạnh lẽo nói
- To gan. Dù tỷ là Hoàng hậu cũng không được phép gọi thẳng tên Hoàng Thượng như vậy! _ Thiềm Triều Hâm có lòng tốt nhắc nhở nàng
- Ha.... Bồn cung là thể tử danh chính ngôn thuận của A Long. Thì bồn cung gọi tên phu quân của mình có gì sai? Ở đâu ban lệnh ta không được phép gọi tên của Nghịch Long? Hả? _ Hàn Lăng Hy nhếch mép khinh bỉ
- Người... Người... _ Hàm Viên Nhi chỉ tay trước mặt nàng
- Làm càn.... Hàm Quý Nhân ai cho phép ngươi chỉ tay trước mặt Hy Hy của trẫm? _ Bên ngoài một giọng nói lạnh lẽo đầy tức giận vang lên
- Thần thiếp Tham kiến Hoàng Thượng _ Thiềm Triều Hâm và Hàm Viên Nhi nhanh chóng trở về khuôn mặt "cừu non" của mình mà hành lễ....

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

- A Long! _ Hàn Lăng Hy ngay cả hành lễ cũng không có, mà còn hiên ngang gọi thẳng tên của hán khiến không ít cung nữ và Công công ngạc nhiên
- Bảo bối, nào có sao không? Có ai ức hiếp nào không? _ Lăng Nghịch Long vút ngay khuôn mặt lạnh lùng kia mà thay vào đó là gương mặt ôn nhu và dịu dàng nhìn nàng
- Không có a _ Hàn Lăng Hy lắc đầu rồi cười nhẹ
- Hoàng hậu tỷ tỷ vẫn chưa thỉnh an Nghịch Long a _ Thiềm Triều Hâm vô tư nói
- Tên của trẫm là để người gọi? _ Lăng Nghịch Long nheo mày lạnh lùng nhìn nàng ta
- Hoàng... Hoàng Thượng.... Thiếp... Thiếp... Thiếp... Xin lỗi _ Thiềm Triều Hâm trán rịn mồ hôi
- Nhưng Hoàng hậu tỷ tỷ như vậy là coi thường Hoàng Thượng! _ Hàm Viên Nhi cúi đầu lí nhí
- Hy Hy là Hoàng hậu của trẫm, Trẫm chưa lên tiếng thì hai người ý kiến cái gì? _ Lăng Nghịch Long không nói nhiều lập tức bước đến ôm eo nàng
- Thần thiếp.... Xin lỗi Hoàng Thượng. Thần thiếp cùng Viên Nhi muội xin cáo từ _ Thiềm Triều Hâm nhanh chóng nắm lấy tay của Hàm Viên Nhi kéo đi

Sau khi hai nàng ta đi mất thì Lăng Ngọc Tuyết cũng quay trở về cung của mình. Hàn Lăng Hy và Lăng Nghịch Long cùng nhau trở về Tể tướng Phủ để thăm mẫu thân

Tể Tướng Phủ

- Vì thần tham kiến Hoàng Thượng _ Hàn Minh - phụ thân của nàng hành lễ
- Nhặt phụ miễn lễ, không cần khách khí tới tiểu tể! _ Lãng Nghị Long yêu chiều nhìn nàng
- Tạ Hoàng Thượng _ Hàn Minh cười
- Phụ thân... Mẫu thân thế nào rồi? _ Hàn Lãng Hy lo lắng nhìn cha mình
- Vẫn cầm cự được. Nhưng mà... Hoa Tiết kịch độc này đang dần lay lan ra lục phủ ngũ tạng của Hân Hân. Nếu trong 2 ngày mà vẫn không giải độc sẽ nguy hiểm đến tính mạng _ Hàn Minh bắt lực lắc đầu

Hàn Lãng Hy nghe thấy thân thể liền mềm nhũn trực tiếp ngã xuống. Lãng Nghị Long nhanh tay đỡ lấy nàng, hốc mắt của nàng đỏ hoe một tầng hơi nước đang được hình thành

- Hy Nhi... Nàng đừng lo, ta tin chắc nhật mẫu sẽ bình an _ Lãng Nghị Long dịu dàng lau đi giọt nước mắt của nàng
- Mẹ... Mẹ của thiếp.... Sẽ không sao... Đúng chứ? _ Hàn Lãng Hy khóc nức lên
- Nhặt mẫu sẽ không sao. Ta hứa với nàng _ Lãng Nghị Long nhìn nàng khóc mà đau lòng, khẽ vuốt nhẹ mái tóc dài của nàng an ủi
- Ừm _ Hàn Lãng Hy khẽ nhìn sang chiếc giường bên kia

Một người phụ nữ, vẫn còn trẻ trung nhưng đôi mắt lại nhắm nghiền và đã nằm yên như vậy 2 ngày khiến nàng càng lo lắng hơn. Phụ mẫu của nàng cũng đã có tuổi, hiện giờ lại còn bị hạ độc thật sự khiến nàng tức chết mà. Còn việc ai là người hạ độc vẫn còn chưa điều tra được. Bây giờ chỉ còn cách chờ Hàn Nhặt mời Lãnh Kính đến sau đó thì tính tiếp

- Nhị tỷ có đến đây không a? _ Hàn Lãng Hy nhìn Hàn Minh
- Khuê Nhi và Hạo Nhi đang ở Trấn Kim Đôn để tìm được liệu về cầm cự giúp mẫu thân của tụi con _ Hàn Minh nở một nụ cười an ủi nàng
- Là nữ nhi vô dụng khiến mẫu thân phải như vậy. Là nữ nhi không tốt. Nữ nhi xin lỗi... Xin lỗi... Hức.. _ Nàng khóc nức lên
- Hy Nhi ngoan... Không phải lỗi của con. Lỗi là ở những con người độc ác kia. Ngoan... Hy Nhi của phụ thân không sai gì cả. Đừng khóc, con đang mang thai sẽ ảnh hưởng đến đứa bé _ Hàn Minh khẽ nắm lấy tay nàng an ủi
- Phụ thân... _ Hàn Lãng Hy nghẹn ngào gọi
- Hy Nhi... Nàng đừng xúc động quá. Không tốt cho cơ thể. _ Lãng Nghị Long ôm nàng vào lòng
- Thôi. Con và Hoàng thượng mau chóng hồi cung. Ở đây có ta là được, nếu có việc ta sẽ báo lại với con. Đừng buồn nữa. _ Hàn Minh nói
- Vậy nữ nhi xin phép _ Hàn Lãng Hy cúi người chào tạm biệt ông

Lãng Nghị Long cũng chỉ nhàn nhạt cúi đầu tạm biệt rồi hiên ngang bế thốc nàng trở về Phụng Hoàng Điện

Trùng Khánh Cung

Sau khi lui về phủ Thiềm Triều Hâm và Hàm Viên Nhi lập tức biểu hiện sự tức giận của mình

- Khốn thật. Tại sao ả Hàn Lãng Hy đó có thể gọi còn ta lại không... Hừ _ Thiềm Triều Hâm quát lên
- Hoàng Thượng thật là thiên vị. Ta tức chết mà _ Hàm Viên Nhi cũng không tốt hơn là mấy
- Ta tuyệt đối không thể để đứa nghiệt chủng đó bình an sinh ra. Hừ... Lần trước hạ độc không thành, lần này ta liền ám sát ả. _ Thiềm Triều Hâm quát lên

RẦM

Cách cửa của Trùng Khánh cung liền được mở ra. Lãng Nghị Long cùng Lí Hà và Hàn Nhặt bước vào. Còn có thêm một số thị vệ của hân

Sắc mặt của Lãng Nghị Long cực kì khó coi vô cùng. Hàn Nhặt thì siết chặt nắm đấm trong tay. Còn Lí Hà thì chỉ đứng dung nhìn hai nàng ta đang run rẩy

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng Thượng _ Thiềm Triều Hân và Hàm Viên Nhi lo lắng vô cùng
- Hay cho Thiềm Triều Hâm gọi cho Thiềm Triều Hâm. Người ý vào là Quý Phi liền hại người của trẫm. Người còn coi trẫm ra cái thể thống gì nữa? Còn Hàm Viên Nhi... Chỉ là một Quý Nhân nhỏ bé cũng ham muốn cái chức vị Quý Phi liền liên minh với Thiềm Triều Hâm hãm hại Hy Nhi. Các người giỏi lắm! _ Lãng Nghị Long tức giận nói

- Hoàng Thượng... Xin tin thiếp... Thiếp chỉ là lẽ đại... Xin Hoàng Thượng tha lỗi... Hoàng Thượng _ Thiềm Triều Hâm nhanh chóng quỳ xuống cầu xin
- Người im đi. Trẫm không muốn nghe người nói nữa. Muốn hãm hại Hy Nhi của trẫm tội đáng muôn chết. Người đâu, tổng giám Thiềm Triều Hâm và Hâm Viên Nhi vào thiên lao. Tru di tam tộc người họ Thiềm và họ Hâm cho trẫm. _ Lãng Nghị Long lạnh lùng truyền lệnh
- Hoàng Thượng... Xin tha mạng... _ Hâm Viên Nhi khóc lóc thảm thiết
- A Long... _ Bên ngoài truyền vào giọng nói êm tai và vô cùng quen thuộc
- Hy Nhi... Nàng sao lại chạy đến đây? _ Lãng Nghị Long đổi ngay khuôn mặt nhìn nàng rồi cười vui vẻ
- A Long... Ai làm nấy chịu... Đừng đưa cả một gia tộc vào việc này _ Hàn Lăng Hy ngược mắt cầu xin lên nhìn hấn
- Nhưng... _ Lãng Nghị Long bị nàng làm cho mê muội
- A Long _ Giọng nói nhỏ nhẹ đầy nũng nịu của Hàn Lăng Hy vang lên
- Được. Tổng Thiềm Triều Hâm và Hâm Viên Nhi vào Thiên lao chờ ngày phán tội _ Lãng Nghị Long yêu chiều ôm eo nàng rời khỏi Trùng Khánh Cung

Lí Hà cùng thị vệ nhanh chóng đưa Thiềm Triều Hâm và Hâm Viên Nhi về Thiên Lao. Còn nàng, Hấn và Hàn Nhật thì cùng nhau kéo đến Tể Tướng Phủ vì Hàn Nhật đã tìm được Lãnh Kính và hiện đang giúp nấu thân của nàng giải độc....

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Tể Tướng Phủ

Hàn Lăng Hy cùng Lãng Nghị Long từ Trùng Khánh Cung đến Tể tướng phủ. Lãnh Kính cao ngạo, khi chất vương giả đang ngồi chuẩn mạch cho Mộc Ly Hân.

Hàn Lăng Hy đã phần nào thờ phào nhẹ nhõm. Lãng Nghị Long bên cạnh chỉ nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nàng. Mọi người nhìn thấy hấn bước vào liền muốn hành lễ.... Nhưng... Vì cần sự yên tĩnh để Lãnh Kính chuẩn mạch nên hấn đã ra hiệu cho họ miễn hành lễ

Cả gia đình của Nàng đều thấp thỏm lo sợ. Đến thờ cũng không dám thờ mạnh. Lãng Nghị Long nghĩ đến nàng đang mang thai liền nhanh chóng bế nàng ngồi lên đùi mình. Khiến không ít người ngạc nhiên.

Sau khi Lãnh Kính chuẩn bệnh xong liền bước sang chiếc bàn mà nàng và hấn đang ngồi từ kê đơn thuốc

- Cho người đến Thái Ngự Phòng lấy những thực dược này về sắc thành chén thuốc. Một ngày 2 chén, sẽ khỏi trong 3 ngày. _ Lãnh Kính nhàn nhạt nói
- Đa tạ Lãnh Thần y _ Hàn Minh cười nhẹ nhõm
- Không có gì. Xem như ta trả nợ cứu mạng của Xú nha đầu này _ Lãnh Kính nhìn nàng rồi cười
- Hìhì _ Hàn Nguyệt Phi chỉ cười nhẹ
- Nếu đã không còn việc gì nữa thì tại hạ xin cáo từ. Phải nhanh chóng trở về Tuyết Lâm Sơn. Nếu không lão bà nhà ta sẽ không tha _ Lãnh Kính cười khô
- Để ta tiễn người _ Hàn Nhật nói

Lãnh Kính chỉ nhàn nhạt gật đầu rồi cũng Hàn Nhật và Tàn Khúc Uyển bước ra khỏi phòng

Sau khi sắc thuốc cho Mộc Ly Hân uống thì độc tố trong cơ thể đã thuyền giảm đi phần nào. Mộc Ly Hân cũng đã dần dần khôi phục được ý thức của mình khẽ chớp mi nhìn nàng

- Mẫu Thân... _ Hàn Lăng Hy không kiềm được nước mắt mà khóc nức lên

- H... Hy Nhi... Đừng khóc. Mẫu thân không sao _ Mộc Ly Hân chạm bàn tay yếu ớt lên má của nàng

- Hy Nhi không khóc, mẹ phải mau chóng hồi phục a _ Hàn Lăng Hy ngoan ngoãn gật đầu

Mộc Ly Hân cười nhẹ. Còn Hàn Lăng Hy nhanh chóng được Lăng Nghị Long đưa về Phượng Hoàng Điện để nghỉ ngơi. Vì cả ngày hôm nay nàng đã đi nhiều quá rồi

Phượng Hoàng Điện

Tối đến, Lăng Nghị Long ôm Hàn Lăng Hy trong lòng yêu chiều đặt tay lên cái bụng nhỏ của nàng

- Hy Nhi... Ta yêu nàng... Rất nhiều _ Lăng Nghị Long cười nhìn nàng

- A Long... Thiếp cũng yêu chàng _ Hàn Lăng Hy dụi dụi cái đầu nhỏ vào ngực hắn

- Hy Nhi... Sẽ mãi ở bên ta chứ? _ Lăng Nghị Long cung chiều điểm nhẹ lên mũi nàng

- Sẽ mãi ở bên cạnh chàng. Trừ khi A Long không cần Hy Hy nữa... Thi... _ Hàn Lăng Hy chưa nói hết đã bị Lăng Nghị Long ngăn lại bởi môi của mình

Hắn đang hôn nàng, một nụ hôn đầy dịu dàng nhưng không kém phần chiếm hữu rất cao.

- Nói bậy. Ta cần nàng. Mãi mãi cần nàng và mãi mãi yêu nàng. Hoàng Hậu của ta _ Lăng Nghị Long tiếp tục đặt lên môi nàng một nụ hôn nữa

Kết thúc nụ hôn đó thì Lăng Nghị Long và Hàn Lăng Hy mới cùng nhau chìm vào giấc ngủ bên cạnh người mình yêu

Dưỡng Tâm Điện

Sáng hôm sau, Lăng Nghị Long và Hàn Lăng Hy đã yết triều sớm để giải quyết sự việc của Thiềm Triều Hâm và Hàm Viên Nhi. Tuy hai nàng ta đã hãm hại nàng và suýt chút nữa là hại chết mẹ của nàng. Nhưng Hàn Lăng Hy hiểu, chỉ vì quá ghen tị và bị cái gọi là danh vọng che mờ lí trí nên hai nàng mới hành xử như vậy thôi

Cuối cùng, Thiềm Triều Hâm bị bãi bỏ chức vị Quý Phi, không cho phép đặt chân vào Hoàng cung nữa bước. Còn Hàm Viên Nhi bị tước chức vị Quý Nhân và cũng không cho phép đặt chân vào Hoàng cung nữa bước

Tiếp đến là một việc làm mà khiến các vị đại thần ngạc nhiên xen lẫn kinh hãi đó là....

Thứ nhất, Hoàng Thượng của Vương Triều Đại Sở chính thức phế bỏ Lục Cung. Các Phi Tàn đều được chọn người ban hôn hoặc trở về nhà.

Thứ hai, Lăng Nghị Long chính thức độc sủng duy nhất và chỉ có thể duy nhất một Hoàng Hậu đó là Hàn Lăng Hy

Từ cổ chí kim. Từ thời tiên đế đến giờ, cho dù có sủng phi đi chăng nữa cũng không ai như hắn - Lăng Nghị Long. Đường đường là Hoàng Đế Vương Triều Đại Sở nhưng lại cực kì nghe lời Hoàng Hậu của mình. Ngay cả hành lễ đáng lẽ ra là bình thường thì ngay bây giờ đối với Hoàng Hậu này cũng chỉ là hư không, Lăng Nghị Long cho phép Hàn Lăng Hy miễn hành lễ hay thỉnh an với hắn. Còn nữa, tên của Hoàng Thượng chắc chắn là không ai có quyền được gọi, chỉ duy nhất một người đó là Thái Hậu.... Nhưng bây giờ thì Hàn Lăng Hy muốn gọi thì gọi, nếu tức giận liền gọi luôn cả họ tên đầy đủ

Nhìn vị Hoàng Hậu này bình thường như vậy thì không sao

Nhưng một khi đã tức giận lên thì có thần tiên cũng không ngăn nổi cơn thịnh nộ của nàng. Chắc hẳn một số người vẫn còn nhớ sự việc Hàn Nhật bị Vương Triều Mộ Sa ở Mộ Sa Đóa bắt giữ liền khiến nàng mất bình tĩnh

Rút kinh nghiệm từ vụ việc lần trước. Các vị đại thần có một câu châm ngôn chung: "Thà đắc tội với Hoàng Thượng còn hơn là chọc giận Hoàng Hậu"

Chưa hết, đến lúc Hàn Lăng Hy lâm bồn chuẩn bị hạ sinh mới gọi là lợi hại

Ngay cả tên của 19 đời tổ tông của Lăng Nghị Long đều bị nàng lôi ngược kéo xuôi ngược

Và mình chứng cho kết tình tình yêu của Hàn Lăng Hy và Lăng Nghị Long và một cặp long phượng thai

Đại hoàng tử mang danh "Lăng Hoàng Văn"

Nhị công chúa mang danh "Lăng Đình Vân"

Cả hai đều mang di truyền từ hắn và nàng cho nên thành tích lập công hay "Phá hoại" cũng rất cao. Lăng Hoàng Văn thường đi theo Lí Hà và Hàn Nhật để học võ. Còn Lăng Đình Vân thường được Thái Hậu và Lăng Ngọc Tuyết trông nom... Cho nên thời gian của hai phụ thê Lăng Nghị Long - Hàn Lăng Hy rất nhiều

Vì vậy tình cảm chẳng những không giảm đi mà còn tăng thêm. Một nhà 4 người.... Bình bình an an, vui vui vẻ vẻ... Sống thật thành thật....

—HOÀN—

- -----/|/|-----

Lần đầu viết thể loại *cổ trang* này. Nếu có sai sót xin mọi người góp ý để mình chỉnh sửa lại nha

Các bạn nhớ bình chọn mỗi ☐ cho từng chap nha.

Truyện mình viết hơi ngắn vì là lần đầu viết nên hơi vụng về. Sẽ rút kinh nghiệm lần sau a

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ bộ truyện của mình

Yêu các bạn ☐

Bạn đang đọc truyện *Độc Sủng Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.